

Publicerad 2007-03-23 20:04 av Herr Ångest

När man nått botten

Det bor en djävul i min mun
en satan i flaskan på mitt bord
den bränner svordomar genom strupen
och min tunga äter eld från din vackra kropp

jag älskar med töcknet, slickar den våta dimman törstigt
men att dricka dig är som att dricka blod
mina nerver sprattlar av dina desperata skrik
och jag tömmer dig på blod tills du slutar skrika

mitt hjärta är en öken, du är min oas
mina tankar är tomma, ett under av intighet
jag är ett hål in mot evigheten
du är min smärta jag aldrig kan förlåta mig själv för

det bor en malström i min skalle
en tornado i min mage
jag är den sista droppen som ingen kan få ut,
som alltid stannar på botten av flaskan

inatt överlämnar jag min kropp åt mörkret
jag ger mitt liv till den saliga glömskan
med dig behöver jag inte vara rädd för att somna,
med dig finns inga drömmar kvar

~~jag hatar dig, och du är allt jag har..~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Herr Ångest med Poeter.se id #10952 innehar upphovsrätten